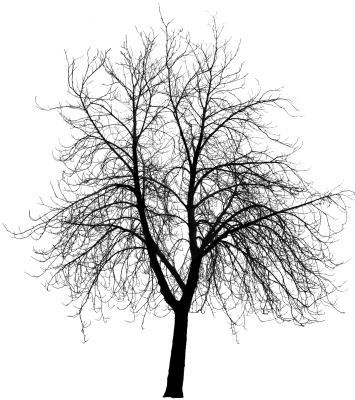

Osmanthus delavayi

Hoogte	1,5-3 m
Kroon	rond, dicht
Schors en takken	twijgen groen, bast donkergrijs, glad
Blad	wintergroen, ovaal, 1-3 cm lang, bladrand fijn gekarteld, leerachtig, glanzend donkergroen
Bloemen	wit, in okselstandige- en eindstandige bundels, 1-1,5 cm, april
Vruchten	steenvrucht, ovaal, blauwzwart
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	geringe bodemeisen, voedzaam en doorlatend
Verharding	verdraagt halfverharding
Winterhardheid	8a (-12,2 tot -9,5 °C)
Windbestendigheid	goed
Overige bestendigheden	bestand tegen wind
Faunaboorn	bestand tegen wind, drachtboom voor bijen
Toepassing	lanen en brede straten, parken, boombakken, begraafplaatsen, grote tuinen, kleine tuinen, patiotuinen
Oorsprong	West-China

Osmanthus delavayi is een dichtvertakte, wintergroene heester die 1,5 tot 3 m hoog wordt. De kroon is iets onregelmatig bolvormig tot afgeplat bolvormig. Deze onregelmatigheid geeft de plant een wat wolkenachtig karakter. De jonge twijgen zijn groen en zeer kort zacht behaard, de oudere bast is glad en donkergrijs. De kleine bladeren, die steeds tegenover elkaar staan, zijn ovaal en 1-3 cm lang. Ze zijn glanzend donkergroen. In april openen de talloze kleine witte bloemen. Deze staan in dichte bundels en lijken enigszins op de bloemen van de Sering (waar Osmanthus familie van is). De bloemen geuren sterk en aangenaam en worden goed door bijen bevrolog. Soms bloeien de planten zó rijk, dat ze volledig overdekt zijn met de bloemen. Na de bloei kunnen kleine, ovale blauwzwarte steenvruchten worden gevormd. De Franse missionaris Jean-Marie Delavay stuurde in 1890 zaden van Osmanthus delavayi naar de beroemde Parijse kweker Maurice de Vilmorin. Slechts één zaad ontkiemde en de plant, die naar zijn ontdekker werd genoemd, werd door enten op onder andere Ligustrum, verspreid in Europa. In het begin van de 20e eeuw stuurde de Engelse planthunter George Forrest meer planten vanuit China naar Europa.